

پوهندوى شېزاد عزيزى

اسلامي ثقافت خانگه، شرعیاتو پوهنځی ، ننګرهار پوهنتون

تقريظ ورکونکى: پوهاند سيد محبوب شا هاشمي او پوهنوال محمد شريف رحماني

په اسلامي شريعت کې له تولد خخه مخکي د اولاد حقوق

لندېز:

اسلامي شريعت انسان ته دزوند په هره مرحله کې ارزښت ورکړي دی او ده ګه دم صلحت په خاطرېي احکام رالېرلي دي ، له تولد خخه مخکي هم اسلام دانسان لپاره حقوق تاکلي دي ، ستونزه داده چې زيات شمېرمسلمانان په دي نه دي پوه چې دمور په رحم کې به هم يوم موجود حقوقو خخه برخمن وي ددي مقالې دليکنې موخه داده چې والدين په دي پوه شي چې اولاد نه يواخي دا چې تولد خخه وروسته په هره مرحله کې حقوق لري بلکې له تولد خخه مخکي هم له حقوقو برخمند دي ، او ارزښت ې په دي کې دی چې په دي مقاله کې دوخت دغونښنو سره سم داولاد هغه حقوقو بيان شوي دي چې له تولد خخه مخکي اولاد پر خپل مور او پلار لري ، او پکې هغو احکامو ته هم اشاره شوي ده چې څوک خپل اولاد په قصدي يا غير قصدي ډول ضایع کوي. په دي موضوع کې که خه هم کتابونه او ليکنې شتون لري خو يا په بهرنيو ژبو دي او يا هم تيت او پراکنده دي، له تولد خخه مخکي اسلامي شريعت والدينو ته لارښونه کوي چې د یو دينداره او با مسؤولите کورني دجورښت اوصالحة اولاد خخه دبرخمن کېدو په خاطر ازدواج د ديانت پر اساس ترسره او په ازدواجي ژوند کې د سنتو اتباع وکړي، د صالح اولاد دغونښنې لپاره له خپل رب خخه دعاګانې وغواړي ، ازدواج د نسل ساتنې په خاطر ترسره کړي ، اسلامي شريعت بي له شرعې عذره دجنين سقط ناروا ګرځولی دي ، والدين مکلف دي چې دمور په خېته کې دجنين دصحت محافظت او ساتنه وکړي ، له همدي کبله ېي دجنين دمور زيات مراعات کړي دي ، درم Hasan دميا شتې دروژو خورل ېي ورته جايز کړي دي ، د تولد تر وخته ېي قصاص او حدود ورته معاف کړي دي ، په ميراث کې ده ګه ونډه تاکلي دي ، په تکفين ، تدفین او جنازه کې دنورو انسانانو په خېر حقوق ورکړي دي.

کلیدي کلمات: حقوق، اولاد، ازدواج ، توالد او تناسل ، نسب ، جنین .

سرېزه :

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على رسول رب العالمين. وبعد

اسلام دبشریت دین دي ، دبشریت دفللاح او کاميابي لپاره هر اېخیز احکام لري ، دانسانی ژوند په هره مرحله کې خانګړي حقوق په نظرکې نیولي دي ، له تولد خخه مخکي داسلامي شريعت په رڼا کې

داولاد حقوقو تفصيلي بيان داسلام ددين په عظمت دلالت کوي ، د دغو حقوقو له بيانولو خرگنديري چي اسلام دانسان دخلقت او عملی ژوند په هکله بشپړ بيان کړي دي ، خو متاسفانه ډېر مسلمانان له دغو احکامو ناخبره دي ، همدا سبب دي چې ځينې خلک دمور په خپته کې دجنين پر ژوند تېري کوي له منځه یې وړي او سقط کوي یې ، يا دهغه په معنوی او ملي حقوقو تېري کوي له میراشه یې محروموي، دمېرمنو په وهلو او تکولو لاس پوري کوي چې داولاد د ضياع سبب ګرځي ، تر دي چې ديو انسان په توګه ورته نظر نه کوي ، اسلامي شريعت والدين مکلف کړي دي چې داولاد په خاطر له نکاح کولو نیولی ، دنسل تر ساتني ، دجنين تر حفاظت ، داولادونو دمور حقوقو ترماعتات کولو او دجنين دټولو هغو حقوقو څخه ځانونه خبر کړي چې په دې مقاله کې ترې په ترتیب سره يادونه شوې ۵۵.

دڅېنې موخي: دغه څېنې دلاندي موخو دتحقق په خاطر ترسوه شوې ۵۵.

- ۱- داسلامي شريعت په رڼا کې د اولاد هغه حقوق رونسانه کول چې له تولد څخه مخکې پر والدينو لازم کړي دي.
- ۲- د اسلام په رڼا کې دانساني نسل ساتني ارزښت بيانول.
- ۳- دجنين حقوقو بيان او څېنې.
- ۴- دفقهاؤ دنظریاتو په رڼا کې دجنين دسقط احکام بيانول.

دموضوع ارزښت :

دساينس او تکنالوژۍ له رامنځته کېدو دمخه قران کريم دانسان درامنځته کېدو مراحل بيان کړي دي ، او بيا یې دهري مرحلې ځانګړي حقوق تعین کړي چې دبشر- حقوقو زمامدارانو سلګونه کلونه وروسته پرې اعتراف وکړ او په دې اړه یې قوانين وټاکل په دې مقاله کې همدغو حقوقو ته اشاره شوې ۵۵.

پونښتني:

- ۱- ايا اسلامي شريعت له تولد څخه مخکې د اولاد حقوق بيان کړي دي؟
- ۲- ايا اسلام دانساني نسل دساتني لپاره کومه ځانګړي لاره بنودلي ۵۵؟

۳- ایا دمور په رحم کې د جنین د حفاظت لپاره اسلامي شريعت احکام بیان کړي دي ؟

۴- ایا اسلامي شريعت عزل ته اجازه ورکړي ده ؟

۵- په کومو حالاتو کې اسلامي شريعت د جنین سقط ته اجازه ورکړي ده او په کومو حالاتو کې نه ورکړي ؟

۶- د حمل په حالت کې اسلامي شريعت د جنین په خاطر دبئحي خومره مراعات کړي دي ؟

۷- ایا په میراث کې اسلامي شريعت د جنین حقوق بیان کړي دي ؟

د څېړني تګلاره

دا چې دا یوه کتابتونی څېړنه ده نو په دې اساس د موضوع د بشپړ وضاحت لپاره له قرانی نصوصو ، د احادیثو د باوري کتابونو ، د معاصرو علماء دنوو لیکنو خخه استفاده شوي ده ، د علمي اصل په نظر کې نیلوو سره دهري مرجع او مصدر نوم ، د لیکونکي نوم ، د چاپ ځای او کال ، جلد او صفحه د مقالې په لمن لیک کې واضح شوي دي ، دایاتونو د ژبارې لپاره مې د پښتو ژبې له باوري تفسironو خخه استفاده کړي ده ، د لورو زده کړو د محترم وزارت د علمي څېړنو د لارښود اصول پکې مراعات شوي دي

تېرو لیکنو ته کتنه:

دواولاد د حقوقو په اړه په عمومي ډول زیات شمېر کتابونه لیکل شوي دي ، خو په مشخص ډول له تولد خخه مخکې دواولادونو د حقوقو په اړه کومه ځانګړې لیکنه زما له نظره نه ده تېره شوي ، خوپخوانيو فقهاء او عصرۍ علماء په خپلو کتابونو کې دغه موضوع په پراګنده ډول څېړلې ده دېلګې په توګه د څلورو مذاہبو د فقهې کتابونه ، په عصرۍ لیکنو کې (حرکة تحديد النسل) ، د مولانا مودودي رحمه الله لیکنه ، (قواعد فقه الاسلامي) ، د دكتور محمد

روکي ليكنه ، (حقوق الأولاد على الوالدين في الشريعة الإسلامية) . ددكتور محمد مصطفى الزحيلي تاليف. (فتح البيان في مقاصد القرآن) ، د أبو الطيب محمد صديق خان بن حسن بن علي ابن لطف الله الحسيني البخاري القنوجي ليكنه.(أحكام الجنين والطفل في الفقه الإسلامي) ددكتور عواطف تحسين ددكتورا رساله . (احياء علوم الدين) دامام غزالی ليكنه. (تربيۃ الابناء والبنات في ضوء القرآن والسنة) د خالد عبدالرحمن العک ليكنه. ((تحفة الودود بأحكام المولود). د مام ابن القيم ليكنه.(الطفل في الشريعة الإسلامية تنشئته حياته حقوقه التي كفلها الاسلام) ددكتور محمد صالح ليكنه او داسي نور چې په اړونده موضوع کې مشخا نه دي ليکل شوي خو له تولد خخه مخکې داولادونو د حقوقو په اړه يې علمي معلومات داسلامي شريعت په ربنا کې واضح کړي دي ، چې ليکل شوي مقاله په بشپړه توګه له ذکر شوو ليکنو خخه متفاوته ده ، داځکه چې مقاله مشخصا داولاد په هغو حقوقو را خرڅېږي چې له تولد خخه مخکې دي ، دليکنې اسلوب يې دافغانستان دڅېږنو دمیتود سره برابر دي ، او په پښتو ژبه ليکل شوي ۵۵.

له تولد خخه مخکې د اولاد حقوق

اولاد پر خپل پلار زيات حقوق لري چې ځینې يې له تولد خخه مخکې او ځینې له تولد خخه وروسته دي ، په دي مقاله کې به په هغو حقوقو بحث وکړو چې اسلامي شريعت اولادونو ته له تولد خخه مخکې پر والدينو لازم کړي دي چې په لاندې دول تري یادونه کوو .

۱- د نېټې مور انتخاب

د تربیت علماء وايي په پلار باندې لازمه ده چې له ولادت خخه دمخه داولاد په تربیت پېل وکړي ، او داکار دمېرمن له انتخابه پېل کېږي ، هغه ځوان چې نن پر یوه انجلی خطبه کوي او دنکاح لپاره يې تاکي ، هغه دسبا مېرمن ده ، دراتلونکي مور ده ، د کوچنيانو روزونکې او دامت جوړونکې ده ، مور لومړنی مدرسه ده چې په سیوري کې يې کوچنيان رالویېږي ، مور له وړوکوالې دشېدو ترڅنګ اولاد ته د تربیت غذا ورکوي ، اسلامي عقیده او غوره اخلاق ورته ترزیقوی ، له وړوکوالې ده ګه په ذهن کې داسي څه ورداخلوی چې دژوند په اوږدو کې تري ګټه پورته کړي ، له داسي افکارو يې لري ساتي چې فطرت يې فالسدوی ، نو د خپلوا اولادونو په خاطر دمېرمن غوره انتخاب له نورو چارو خخه زيات ارزښت لري ځکه رسول الله صلی

الله عليه وسلم مورته لاربسوونه کري ٥٥ چي: «تَخَيِّرُوا لِنُطْفِكُمْ وَأَنْكِحُوا الْأَكْفَاءَ وَأَنْكِحُوا إِلَيْهِمْ^١».

يعني : دخپلي نطفى لپاره بنه خاي و تاکئ ، له خپل سره نکاح و کري او کف ته يي په نکاح و رکري .

نو لازمه ده چي دخپلو اولادونو لپاره داسي مور انتخاب شي چي سالمه تربيه يي و کري ، بنه يي وساتي ، امانداره اوسي دتقوا او بنو اخلاقو خبتنه اوسي ، رسول الله صلى الله عليه وسلم په دي هکله داسي فرمایي: ((تُنْكُحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسْبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَأَظْفَرْ بِدَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ))⁽²⁾

يعني بنخه دخلورو صفتونوله کبله په نکاح کري، خيني خلک يي دمال په خاطريه نکاح کوي، خيني يي دنسب دلوروالي په خاطر، خيني يي دبنکلاپه خاطر، او خيني خلک يي دينداري په نظر کي نيسی -، خو تر قولوكامياب انسان هغه دي په نکاح کي دبنځي دينداري په نظر کي نيسی .

درسول الله صلى الله عليه وسلم دلاربسوونې پر اساس غوره نکاح هغه ده چي ددينداري په خاطر تر سره شي، په يو بل حديث کي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خپل امتیان دي موضوع ته داسي متوجه کوي : (لَا تَزَوَّجُوا النِّسَاءَ لِحُسْنِهِنَّ فَعَسَىٰ - حُسْنُهُنَّ أَنْ يُرْدِيهُنَّ وَلَا تَزَوَّجُوهُنَّ لِأَمْوَالِهِنَّ فَعَسَىٰ - أَمْوَالُهُنَّ أَنْ تُطْغِيَهُنَّ وَلَكِنْ تَزَوَّجُوهُنَّ عَلَى الدِّينِ وَلَأَمَّةٌ خَرَمَأَ سَوْدَاءُ ذَاتُ دِينٍ أَفْضَلُ)⁽³⁾

يعني : دبنځي په انتخاب کي يواخي ده ګي بنایست په نظر کي مه نيسی، کېدي شي بنایست يي ده ګي دهلاکت باعث شي، مه يي دمال په خاطر په نکاح کوي، کېدي شي دمال په سبب سرکشي - انتخاب کري، بلکې دبنځي دينداري په نظر نيسی، هغه وینځه چي غور او پزه پري وي او دينداره وي دنکاح لپاره دېره غوره ده ، (له بې دينه بنځي نه) په همدي توګه بنخه او دبنځي اولياء هم باید د اولادونو په خاطر دتقوا داره شخص په لته کي شي او هغه چاسره دنکاح تړون ترسره کري چي دتقوا خبتن وي او دمبرمن ټول شرعی

¹- أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي البهقي، (1344هـ) السنن الكبرى ، مجلس دائرة المعارف النظامية الكائنة في الهند ببلدة حيدر آباد لومړۍ چاپ 7- ج ، 133 ص.

²- أبو عبد الله محمد بن إسماعيل البخاري، (1407هـ) صحيح البخاري ، تحقيق محب الدين الخطيب، القاهرة، دريم چاپ، المكتبة السلفية، 16، 3، 4700 حديث.

³- محمد بن يزيد أبو عبدالله القزويني (_____) سنن ابن ماجه، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار الفكر - بيروت. 57، 457، 1849 حديث.

حقوق په سمه توگه اداء کري. حکم رسول الله صلی الله لاربسوونه کړي چې : «إِذَا جَاءَكُمْ مَنْ تَرَضُونَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَنْكِحُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ عَرِيضٌ»¹ يعني : کله چې تاسي ته دنکاح په خاطر داسي خوک راشي چې له ديانات او اخلاقو خنه ې داډه اوسي نو په نکاح ې ورکړئ ، که مودا کار ونه کړ نو په زمکه کې به دلوبې فتنې او فساد لامل شي.

۲- په ازدواجي ژوند کې دستنو اتباع او صالح اولاد غوبښته.

په واده او له واده خخه وروسته په ازدواجي ژوند کې دستنو اتباع ژوند له برکته ډکوي دمینې ، محبت او سکون باعش گرځي ، دېبرمن سره دکوروالی پرمھال دستنو دعاګانو لوستل صالح اولاد د تولد وسیله ده ، درسول الله صلی الله علیه وسلم لاربسوونه ده چې له تاسي خخه هر یودخپلي مېرمني سره دکورواله اراده وکړئ نو دا دعا دي ولوئه: "بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَبَّبَنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنَّبْ الشَّيْطَانَ مَا رَأَفَنَا" ثم قَدْرَ بَيْنَهُمَا وَلَدُّ، لَمْ يَصُرُّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا وَلَمْ يُسْلِطْ عَلَيْهِ"²

يعني : دسپېخلې رب په نامه ، پروردگاره له شیطانه پنا راکړي ، له هغه خه نه چې ته ې په مور ته راکوي شیطان لري وساتي ، که دي دواړو ته الله تعالى اولاد ورکړ ، نه به شیطان کوم زيان ورسوي او نه به پري مسلط شي.

مسلمان ته په کار ده چې له الله تعالى خخه صالح اولاد دعا وغواړي تر خو په ژوند او له مرګه وروسته ورته ګتيه ورسوي ، الله تعالى دخپلو رینښتینو بنده ګانو په صفت کې فرمایي : "وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هُبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَدُرِّيَاتِنَا قُرَّةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَاماً"³ ژباره: او هغه کسان چې دعاګاني کوي چې اى زموږ پروردگاره! مور ته له خپلو مېرمنو او اولادونو خخه د سترګو يخنی راکړه او مور د پرهېزگارانو امامان وګرځوه

۳- د توالد او تناصل په نېټ واده کول.

1- أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي البهقي،(1344 هـ) السنن الكبرى، مجلس دائرة المعارف النظامية الكائنة في الهند ببلدة حيدر آباد لومړۍ چاپ ، 7 ج ، 82 ص.

2- محمد بن فتوح الحميدي،(1423 هـ - 2002م) الجمع بين الصحيحين البخاري ومسلم، دار ابن حزم - لبنان/ بيروت - 2 ج ،30 ص.
3- القرآن كريم {الفرقان، آية: 79}

اسلامي شريعت دنسل دحافظت او كثرت غوبستنه کوي او له دي امله يې نکاح ضروري وگنله رسول الله صلى الله عليه وسلم خپل امتیان تشویق کري دي چې نکاح دنسل په خاطر ترسره کري ، درسول الله صلى الله عليه وسلم په وړاندې يو سړي حاضر شو او وي ويل : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ امْرَأً ذَاتَ حَسَبٍ وَمَنْصِبٍ إِلَّا أَنَّهَا لَا تَلِدُ أَفَأَتَرْجُجُهَا؟ فَنَهَاهُ ثُمَّ أَتَاهُ الثَّانِيَةَ فَقَالَ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ فَنَهَاهُ ثُمَّ أَتَاهُ الثَّالِثَةَ فَقَالَ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « تَزَوَّجُوا الْوَلُودَ فَإِنِّي مُكَاثِرٌ بِكُمُ الْأَمْمَ » ۱.

اى الله تعالى رسوله ! زه ديوې داسي نسخې سره چې دشهرت منصب او مال خښته ده خو اولاد نه راوري نکاح وکرم؟ هغه صلى الله عليه وسلم له دغه کاره منعه کړ ، بيا يې غوبستنه وکړه ، بيا يې منعه کړ ، په درېيم خل يې بيا غوبستنه وکړه بيا هم رسول الله صلى الله عليه وسلم هماګه خبره ورته وکړه او وي فرمایل : مينه ناكې او اولاد راوريونکې نسخې په نکاح کړئ ، دامتونو په منځ کې زه ستاسي په ډپروالي ويپام .

له همدي کبله دنسل قطع کول او داولاد بندول په اسلامي شريعت کې حرام گرځول شوي دي که خه هم دارتیا پرمهال يې تظيم په فردی لحاظ جایز گرځولی دي چې په توله کې داسلامي امت پر کمولو کې کوم اغږن نه لري .

دجنین اسقاط (غورزوں) هغه که دنکاح په صورت کې منځ ته راغلی وي او که دزا په صورت کې جرم دي که دمور په رحم کې له راتلو خخه وروسته وي دفعهاؤ په اتفاق دهغه اسقاط حرام دي که خه هم دهغه په پاتې کېدو کې دمور دتلف کېدو احتمال موجود وي دا ئکه چې دمور مرگ احتمالي او دجنین مرگ یقيني دي نو ديو انسان وژل ديو نامعلوم کار په خاطر جایز نه دي ۲. او که دروح له راتلو خخه مخکې وي نو په حکم کې دفعهاؤ په منځ کې اختلاف دي چې په وروسته به تري په تفصیل سره يادونه وشي .

البته که دمور تلف کېدل دیقین تر بریده ورسیری نو بيا دجنین لري کول جواز لري چې په اړه به يې وروسته په تفصیل سره يادونه وشي .

بي له عذرده دجنین اسقاط دجالهليت زمانې دودونو سره مشابهت دي درسول الله صلى الله عليه وسلم له راتلو دمخه به ددو اسبابو له کبله خلکو خپل اولادونه وژل :

۱- داقتادي وضع له کبله ، دوي وېرېدل چې وږي به شي .

۱- أبو بكر أحمد بن علي البهقي ، (1344 هـ) السنن الكبرى وفي ذيله الجواهر النقي ، الناشر : مجلس دائرة المعارف النظامية الكائنة في الهند ببلدة حيدر آباد ، لومرى چاپ . 7 ج ، 81 ص.

۲- محمد أمين بن عمر بن عبد العزيز عابدين الدمشقي الحنفي (1412 هـ - 1992 م) حاشية رد المختار على الدر المختار شرح تنوير الأ بصار ، دار الفكر للطباعة والنشر بيروت ۱ ج ، ۴۰۲ ص .

زين الدين بن إبراهيم بن محمد الشهير بابن نجيم الحنفي (1422 هـ - 2002 م) البحر الرائق شرح كنز الدقائق ، دار احياء التراث العربي لومرى چاپ ، ۸ ج ، ۲۳۳ ص. نقى الدين أحمد بن عبد الحليم بن تيمية الحراني ، أبو العباس (1426 هـ / 2005 م) مجموع الفتاوى ، دار الوفاء ، درېيم چاپ ، ۵ ج ۳۰۱ ص.

الله تعالى ددوی دغه وبره په داسپی توگه لري کره: ((وَلَا تَقْتُلُوا أُولَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ...))¹

ژباره: دلوبری له کبله مو اولادونه مه وژنی مور تاسپی ته هم روزی درکوو او دوی ته هم .. او په یوبل ایت کې په پوره تفصیل سره ددې خبری یادونه کوي چې الله تعالى چا ته وغواری پراخه روزی ورکوی او چا ته چې وغواری کموی بی، اولادونه له دې کبله مه وژنی چې هغوي درنه روزی خوري، هغوي ته هم الله تعالى روزی ورکوی او تاسپی ته هم، په دې اړه داسپی لاربسوونه کوي:

"إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ عَبْدَهُ خَبِيرًا بَصِيرًا (الإِسْرَاء٢٣٠) وَلَا تَقْتُلُوا أُولَادَكُمْ حَشْيَةً إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاهُمْ إِنْ قَتَلُوكُمْ كَانَ خَطْلًا كَبِيرًا)²

ژباره: ستا رب چې چا ته غواری روزی پراخوی او چا ته بی چې خوبنې شي تنگوی بی. هغه د خپلو بندکانو له حاله باخبر دی او هغوي وینی.

خپل اولادونه د بیوزلی له ویری مه وژنی مور به هغو ته هم روزی ورکو او تاسپی ته هم . په حقیقت کې د هغو وژل ستره گناه ۵۵.

۲- له حده زیات غیرت له کبله ، چې دشرم له وجی به بی لورگانې ژوندی خښولي. په دې اړه الله تعالى داسپی یادونه کوي: وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ (8) بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ (9) سورة التکویر.

ژباره: کله چې ډوندی بسخي کړی شوې نجلی خخه پونستنه وشي چې هغه په کومه ګناه وژل شوې؟

داسلام له راتګ وروسته دا عمل ناروا وګنل شو ، البته عزل³ ته اجازت ورکړل شوه او هغه هم دخو معاذiro په بناء چې په لاندې توگه ورته اشاره کوو :

چې وينځه حامله نشي او بیا به بادار نشي کولای چې هغه وپلوري .

چې وينځه ام ولده نشي چې دولد په وجه به ازاده شي نه به بی پلورلی شي او نه به بی په میراث وړلی شي.

چې درضاع پرمهاں که مور حامله شي نو شبدي رودونکي ماشوم ته به ضرر ورسيري.⁴ له همدي کبله رسول الله صلی الله عليه وسلم دعزال حرمت اعلان نه کړ، او نه بی په کلکه خلک تړي منعه کړل ، که داوسنۍ زمانې په خبر درسول الله صلی الله عليه وسلم

1- القرآن کریم {الأنعام آية 151}

2- القرآن کریم {الإسراء آية 30}

3- عزل دي ته ويل کېږي چې پوسري مېرمن سره دکوروالي پرمهاں خپله مني دېرمن له فرج خخه بهر توی کړي.

4- سید أبوالاعلى المودودي (1399هـ - 1979م) حركة تحديد النسل ، مؤسسة الرسالة ، بيروت ، ص ، ۱۳۸ - ۱۴۳.

په وخت کي دا کار ديو حرکت په خبر شروع شوي ؤ ، نورسول الله صلي الله عليه وسلم به بي له شكه له دي کار خخه خلک منعه کري وو.

٤- دجنين له سقط خخه خان ساتل.

دجنين پېژندنه.

دجنين لغوي تعريف

جنين له جن خخه اخستل شوي ، دېتىوالى په معنا دى او جنين ته خکه دا نوم ورکول شوي دى چې دمور په خېته کې پت وي او په سترگونه بىكاره كېرى ، الله تعالى فرمایي : "وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةً فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ" ^١

زباړه : او کله چې تاسې لادڅلوا مېندو په ګډو کې اومه ماشومان (جنين) وي .

دجنين اصطلاحي تعريف

د مور په رحم کې هغه موجود چې تولد شوي نه وي دجنين په نامه يادېرى ، لومړي نطفه ، بیا دغونبې ټوټه ، او بیا جنين شي. جنين ورته خکه ويل كېرى چې دمور په خېته کې له سترگو پنا وي ^٢.

داسلامي شريعت په رڼا کې دجنين د سقط (غورزولو) حکم:

جنين دمور په رحم کې په دوو مرحلو وبشل كېرى دروح له راتلو مخکي ، او دروح له راتلو وروسته او هره مرحله یې خانګړي حکم لري :

کله چې جنين دمور په رحم کې خلور مياشتني شي او روح پکې پيدا شي دتولو فقهاؤ په نزد یې سقط حرام دی .

او دروح له راتلو مخکي دجنين دسقط په اړه دفقةهاؤ په منځ کې دننظر اختلاف موجود دي .

١- احناف ، شوافع ، مالكيه او دحنابله و په مشهور روایت سره دروح له راتلو مخکي دجنين اسقاط دا پتیا پرمهال ^٣ جايز دی .

٢- دمالكيه ومشهور روایت او حینو حنابله و نظر دادی چې دروح له راتلو مخکي هم دجنين اسقاط جايز نه دی ^٤ ٥

١- القرآن کريم ، النجم آية: (32)

٢- محمد بن مكرم بن منظور الأفريقي المصري ، لسان العرب ، دار صادر - بيروت، باب النون ، فصل الجيم ، ج ١٣ ، ج ٩٢ ص.

٣- دعذر حالت دادی دمور شبدي پر بل کوچني قطع کيري يا خرابيري

٤- الدر المختار شرح تنویر الابصار . ج ٣ ، ١٦ ص.. منصور بن یونس بن ابریس البهوتی(١٤٠٢ - ١٩٨٢ م) ، کشاف القناع ، دار الفکر. ج ١، ص ٢٢٠.

٥- عبد الله بن قدامة المقدسي (١٤٠٥هـ) المغني في فقه الإمام أحمد بن حنبل الشيباني ، دار الفكر - بيروت ، لومړي چاپ ، ج ٧، ص ٨١٦.

البته پورتنى حکم په هغه صورت کې دی چې کله ددوا په ذريعه دجنین سقط صورت ونيسي ، که چبرته مور قصدا جنین سقط کړي بیا مور ذمه واره ده ، اگر چې دا کاري دمپره په اجازه کړي وي ، ئکه چې دمپره اجازه حرام نشي حلالولی.¹

که چبرې يوه مېرمن دعالاج په خاطر دوايي استعمال کړي او په نتيجه کې دجنين سقط رامنځته شي نواحناف مالکيه او شوافع فقهاوي چې مور ضامنه نه ده خوميراث تري نشي وړلی²

البته حنبله وايي چې مور يې ضامنه ده ، له تاوان خخه يې ميراث نشي- وړلی ، ئکه قاتل له مقتول خخه ميراث نشي وړلی³

البته راجح خبره داده چې بغير له عذره په قصدي توګه دجنين سقط جواز نه لري له روح راتلو مخکې وي او که وروسته ، په هره وسیله چې وي ، که چا دا کار وکړ ګنهګار دی او تاوان به يې ورکوي .

البته که سقط دارتيا په صورت کې وي او ددرمنلي په ترڅ کې منځ ته راشي بیا جايز دی که خه هم له روح له راتلو وروسته وي ، ئکه ددوو نفسونو (مور او جنین) ساتنه مقدمه ده ، مګر داچې دټولو اسبابو له استعمال خخه وروسته هم ددواړو ژوند ساتل ممکن نه وي ، او ددوو مصلحتونو ترمنځ تکر راشي ، چې يا به دجنين ژوند ته ترجیح ورکوي او يا به دمور ژوند ته ، په داسي حال کې چې دواړه دژوند حق لري .

په دي اړه امام غزالی رحمه الله وايي : کله چې دوجوب او تحریم ترمنځ تکر راشي نو مطلق اختيار منځ ته رائي ، دمثال په دول کله چې ولې ددوو کوچيانو لپاره دومره شبدي ونه مومي چې ددواړو لپاره کفایت وکړي ، که يوه ته يې ورکوي بل مري که بل ته يې ورکوي دابل مري ، په داسي حال کې چې هريو په انفرادي ډول دطعم مستحق او ورکول يې واجب دي ، او همدا راز دهر يو هلاکت حرام دي ، نو په دي حالت کې ولې اختيار لري ، چې هر ته يې ورکوي تر خو ددواړو خخه يو له هلاکت خخه وزغورل شي او يو ته نجات ورکول شي بله لاره نه لري⁴.

ښکاره خبره ده چې کله هم دحمل په بقاء کې دمور مرګ يقيني وي ، نو داسلامي شريعه قواعد داخله الضررين دانتخاب غونښته کوي ، نو په دي حالت کې به جنین دمور به خاطر

1- فخر الدين عثمان بن علي الزيلعي الحنفي.(1313هـ). تبيان الحقائق شرح كنز الدقائق ، دار الكتب الإسلامية. القاهرة، ج ٦، ص ٢٤١.

شمس الدين أبو عبد الله محمد بن عبد الرحمن الطراولسي المغربي.(1423هـ - 2003) مawahib al-Jilil لشرح مختصر الخليل، دار عالم الكتب، ج ٦ ، ص ٨٥٢.

²- پورتنى مراجع

³- المغني ، ج ٧ ، ص ٨١٦.

⁴- الإمام أبي حامد الغزالى(1322هـ) المستصفى ، دار صادر بيروت، ج ٢ ، ص ٣٨١.

قرباني کولي شي ، حکه چې مور اصل دي ، دکورني ستن گپل کېري ، دا معقوله نه ده چې
دجنين دنجات لپاره مور قرباني شي چې تر دي دمه يې په دنيا کې دژوند قدم نه دي اينسي
او نه بشپړ اهليت ورته ثابت دي.

په دي ئخاي کې دجنين مثال دبدن ديوغرې دی کله چې ديوغرې په پري کېدو ټول بدن
ته نجات ورکول کېري نو په اتفاق دتلولو فقهاءو دغېري پري کول جايز دي.¹

امام غزالی رحمه الله دعزل ، اجهاز ، واد ، ترمنځ توپير کړي دي ، هغه واي

عزل له اجهاز او واد خخه توپير لري ، عزل په حقیقت پداسي موجود باندي تبری ده چې
تردي دمه لانشته ، او هغه هم مراتب لري ، دانسانی وجود لومړنۍ مرتبه ده ، که په رحم کې
توى ، او مبرمن دا بو سره یوئای شي ، په داسې وجود باندي تبری له هغه سره توپير لري
چې ، وينه وګرخي، بیا دغونبې توپه شي ، بیاده دوکو په جو پيدو سره مکمل جسد شي ، بیا
داحالت له هغې تبری سره توپير لري چې روح پکې واچول شي ، او له هغې وروسته سقط
شي ، او تر ټولو زيات جنایت او تبری بیا هغه ده چې ژوندي له مور خخه تولد او بیا ووژل
شي.²

۵- دجنين دنسب ساتنه:

الله تعالى په مختلفو طريقو دانسان اکرام او اعزاز ساتلى دى ، داعزاز یوه طريقه له اختلاط
خخه دانسانی نسل ساتنه ده ، له همدي کبله اسلام زنا حرامه کړي ده ، او نکاح یې حاله
ګرځولي ده ، عدونه یې په مختلفو طريقو لازم کړي دي تر خو دنسل له اختلاط خخه ساتنه
وشی ، دمطلقې عدت چې حامله وي او که غير حامله ، دوفات عدت تر خو دنسلونو اختلاط
منځ ته رانشي- ، په ئانګړي ډول چې کله دکورني ژوند حالات خراب شي په لعan ، خلخ او
طلاق سره.

دنسل دحافظت لپاره اسلامي شريعه هغه کوچني چې وميندل شي ، دميندونکي ترنسب
پوري نه تړل کېري ، او تبني³ یې حرامه ګرځولي ده ، البته که یو شخص بل شخص پوري
خان وټري او په دي باندي اقرار وکړي ، که خه هم هغه ذمي وي نو نسبا وصل کېري خو
دينما نه وصل کېري.⁴

¹- فخر الدين عثمان بن علي الزيلعي الحنفي. (1313هـ) تبيان الحقائق شرح كنز الدقائق ، دار الكتب الإسلامية. ج ۵، ص ۱۹۰.

²- الإمام أبي حامد محمد بن محمد الغزالى (-----)(حياء علوم الدين ، دار المعرفة - بيروت ، ج ۲ ، ص ۵۱).

³- تبني دي ويل کېري چې یو خوک یو هلك دزوی په توګه ونیسي .

⁴- علاء الدين، أبو بكر بن مسعود بن أحمد الكاساني الحنفي(1406هـ-1986م) بداع الصنائع في ترتيب الشرائع ، دار الكتب العلمية
دو هم جاپ ، ج ۹، ص ۱۹۹. الدر المختار ج ۴، ۲۷۳.

دولد نفي له لعان خخه بغیر صورت نه نيسني ، او علماو دنسل دحافظت په خاطر په لعan
کي دقيق او تفصيلي شرایط بيان کري دي ۱.

٦- دجنين په خاطر دمور درعايت حقوق

أ- دحمل او شپدو وركولو په حالت کي دحاملي او شپدي وركونکي مور ته روزي خولو
جواز .

ددې لپاره چې دمور په خېته کي جنین ته ضرر متوجه نشي- اسلامي شريعت حاملي مېرمني
ته درمسان په مياشت کي دروزي خولو اجازه وركري ده چې وروسته به دهغې قضائي
راوري ۲.

ب- دجنين په خاطر دهغې طلاقې شوي بنهجي چې حمل ولري نفقه په مېره لازمه ده ، الله
تعالي فرمایلي دي : ((...وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفَقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضْعُنَ حَمْلَهُنَّ..))^۳
ژباره: او که هغوي حاملي وي نو پر هغوي تر هغه وخته لگښت وکړئ ترڅو چې هغوي حمل نه وي وضع کري
ج- - دتولد تر وخته د جنین په خاطر دشريي حدودو او تعزيراتو وروسته کول .

علماو په اتفاق سره ويلى دي چې پرhamle مېرمن بايد دتولد تر وخته دقصاص ، حدودو او
تعزيري جزاګاني تطبيق نشي ،^۴

او دا هم دجنين دژوند دنجات په خاطر ، الله تعالي فرمایلي دي : وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازْرَةً وَزْرًا أَخْرَى ..^۵

دحاملي مېرمني وژل جنین ته زيان رسول او په قتل کي اسراف گمل کېږي ، او په قتل کي
اسراف اسلامي شريعت حرام گرځولي دي الله تعالي فرمایلي دي : ..وَمَنْ قُتِلَ مَظْلومًا فَقَدْ
جَعَلَنَا لِوَالِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ ..^۶

ژباره: خوک چې مظلوم وژل شوی وي د هغه وارث ته مور د غچ غوبښني حق ورکړیدی نو پکار ده چې هغه
په وژلو کي له حده تېرى ونه کري

۱- أبو عبدالله بن محمد بن عبد الرحمن المغربي ، الخطاب ، (-----) مواهب الجليل لشرح مختصر خليل ، دار الفكر ، دوهم چاپ ۴ ج ، ۱۳۳ ص.

۲- المغني . ۳ ج ، ۰ ص.

۳- القرآن كريم (الطلاق آيت)

۴- بداع الصنائع ، ۷ ج ، ۵۹ ص.

۵- القرآن كريم (الانعام آيت)

۶- القرآن كريم(الإسراء)

دغامديه رضى الله عنها واقعه ددي لپاره بسکاره ثبوت دی کله چي هم هغي له رسول الله
صلی الله خخه دحد داقامي غوبتنه وکره نو رسول الله صلی الله عليه وسلم هغي ته
دکوچني تر تولد او رضاعت ترمودي پوري مهلت ورکه.
۵- د طفل ترولده دقصاص معطل کول.

له دي حديث خخه دا حکم هم اخستل کېري چي دجنين داحترام په خاطر يوه مېرمن چي
دقصاص حکم پري شوي بايد د کوچني تر تولد او رضاعت ترمودي قصاص نه شي.
دا داسلام خانګرنه ده چي يو انسان ته دهنه حقوق د مور په خبته کي ورکول کېري
۶- دجنين صحت ته توجه کول.

اسلامي شريعت په ناريئه باندي دېرمن نفقه لازمه کړي ده ، او په خانګري ډول دحمل په
حالت کي دهفي زيات خيال ساتل په کار دی چي دښه خوراک او خښاک ترڅنگ له شاقه
کارونو خخه وساتل شي . دا تولي چاري دجنين په سالم ساتلو کي خانګري رول لري. ددي
تولو مادي چارو ترڅنگ مور مسئوليت لري چي د معنوی چارو لکه دقران کريم تلاوت ،
دالله تعالى ذکر ، لمونځ او داسي نورو اهتمام وکړي چي دا چاري يو لوري ته دمور دنفسی-
اطمنان لامل ګرخي اوبل لوري ته په جنین باندي مثبت اغېز هم لري.
۷- په ميراث کي دجنين حق

دمري ميراث ترهجي نه شي ويشل کبدی تر خو چي جنин دمور په رحم کي وي ، خکه چي
دجنين حالت خرګند نه دی چي ژوندي تولد کېري او که مر؟ په هر حالت کي دجنين
دميراث حق تغير کوي .

۸- په لمبولو، کفن ورکولواو جنازي لمانځه کي دجنين حق.
دېولو فقهاء په نظر کله چي جنин له مور خخه وغورزېري اواز وکړي ، غسل به ورکولاي شي،
کفن به ورکول کېري دجنائي لمونځ به پري کېري او دفن کېري به او په دغو چارو کي
دادادي طفل حکم لري⁵

پايلى

1- أبو بكر عبد الله بن محمد بن أبي شيبة الكوفي(1409هـ) المصنف في الأحاديث والآثار، مكتبة الرشد - الرياض ، لمورى چاپ ج ١٤، ص ٥٤٢.

2-أبي زكريا يحيى بن شرف النووي (1407هـ - 1987م) صحيح مسلم بشرح النووي ، دار الكتاب العربي بيروت - لبنان، ج ٦، ص ١١٧.

3 - خالد عبدالرحمن العك، (1423هـ) تربية الأبناء والبنات في ضوء القرآن والسنة، مؤسسة الرسالة ، بيروت لمورى چاپ ، ص 34.

4 - محمد مصطفى الزحيلي (2012م) حقوق الاولاد على الولدين في الشريعة الإسلامية، مؤسسة الرسالة، بيروت-لبنان . ص ١٦.

5- تبيان الحقائق ، ١ج ، ٢٤٣ ص.

دمووضع دخېرنې په ترڅ کې زه لاندې نتایجو ته ورسېدم:

- ۱- اسلامي شريعت دانسانی ژوند په هره مرحله ځانګړي حقوق په نظر کې نيوولي دي.
- ۲- داولاد دراتلونکي په نظر کې نيولوسره پر والدينو لازم دي چې دنکاح په ټاکنه کې ديني لارښونې په نظر کې ونيسي.
- ۳- پر والدينو لازمه ده چې نکاح یواخي دشهوت پوره کولو په خاطر ترسه نه کړي بلکې هدف يې توالد او تناسل وي او دهتمدي هدف لپاره اسلامي شريعت نکاح مشروع گرځولي ۵۵.
- ۴- والدين باید بې له اړتیا د جنین له سقط څخه ځانونه وساتي ځکه چې دروح له راتلو وروسته دېولو فقهاؤ په نزد د جنین سقط جواز نه لري ، او دروح له راتلو مخکې احناف ، شوافع او د حنابله ؤ په مشهور روایت سره داړتیا پر مهال د جنین سقط جواز لري، او د مالکي فقهاؤ په مشهور او حنبلي فقهاؤ په غير مشهور روایت سره د جنین سقط په هیڅ حالت کې جواز نه لري.
- ۵- که چېږي یوه مېرمن دعالج په خاطر دوايي استعمال کړي او په نتيجه کې د جنین سقط رامنځته شي نواحناف مالکيه او شوافع فقهاء اي چې مور ضامنه نه ده خو ميراث تري نشي وړلی.
- ۶- دحمل دبقاء په صورت کې که د مور مرگ یقيني وي ، نو د اسلامي شريعت قواعد دا خفضررین د انتخاب غونتنه کوي ، نو په دې حالت کې به جنین دمور به خاطر قرباني کولي شي.
- ۷- دانسانی کرامت دساتني په موخه اسلامي شريعت د انسان دنسب دساتني حکم کړي دی ، دمېړه او مېرمن دېېلتون په حالت کې یې پر مېرمن عدت لازم کړي دی.
- ۸- اسلامي شريعت د مور په خبته کې د جنین د حقوقو دساتني په موخه دمور څخه قصاص ، حدود او تعزيرات تر تولد پوري معاف کړي دی ، او هم یې د جنین په خاطر در رمضان په مياشت کې دروزو خوراک ورته جايز کړي دی.
- ۹- اسلامي شريعت جنین ته په ميراث کې حق ورکړي دی ، اولياء باید دغه په نظرکې ونيسي.

مناقشه

له تولد څخه مخکې چې اسلامي شريعت کوم حقوق انسان ته ورکړي دهفي له جملې یو دادۍ چې دهفه ساته وشي او له ضياع څخه وړغورل شي نو دانسانی نسل دزياتوالی او

حافظت لپاره یې مسلمانان مکلف کړل چې دنکاح تړون ترسره کړي ، دنسل له قطع کولو او داولاونو دندولو خخه ځانونه وساتي او دا کاري یې پر دوي حرام وګرخاوه ، داسلام دشمنان تل هڅه کوي چې دمسلمانانو دنسل دکمونې او وژني یې لپاره ډول ډول تکتیکونه په کار واچوي ، او ځینې مسلمانان هم د پوهې او یاناپوهی سره دهفوی ددغوي پلانونو دتطبیق لپاره په اسلامي شريعت کې د اولادونو دقطع کولو او بندولو دجواز روایتونه لیتوی او پر دعazel پرحدیث استدلال کوي ، په داسې حال کې چې عزل ته رسول الله صلی الله علیه وسلم په صریحي ډول اجازه نه ده ورکړې بلکې نه یې په کلكه تري منع کړل او نه یې دحرمت اعلان وکړ ، ځکه چې درسول الله صلی الله علیه وسلم په زمانه کې دوینخو سره دکوروواله په صورت کې ځینو صحابه ئ عزل کولو هغه هم د ځینو شرعی معازир پر بناء چې عام روانج نه ئ که داوسنی زمانې په څېر درسول الله صلی الله علیه وسلم په وخت کې دا کار ديو حرکت په څېر شروع شوی ئ ، تو رسول الله صلی الله علیه وسلم به بې له شکه له دې کار خخه خلک منعه کړي وو.

دروح له راتلو مخکې دجنین سقط دجمهورو په نزد دارتیا پرمهاں جایزدی خوپه هغه صورت کې چې کله ددوا په ذريعه دجنین سقط صورت ونيسي- ، که چېرته مور قصدا جنین سقط کړي بیا مور ذمه واره ده ، اگر چې دا کاري یې دمېره په اجازه کړي وي ، ځکه چې دمېره اجازه حرام شي- حلالوی او دحنابله په نزد په هر صورت کې دجنین سقط جایز نه دي ، ددوی په نزد دغه عمل دجالیت دور عمل ته ورته دي هفوی به اولادونه یا داقتصادي مشکلاتو له امله وژل ، یا به بې مورده غیرت له کبله او په دواړو باندې اسلامي شريعت رد وکړ .

نتیجه ګیری:

- ۱- په عام ډول داولادونو قطع او تحديد نسل داسلامي شريعت په رينا کې جواز نه لري ، خو که په انفرادي ډول دارتیا پرمهاں چې دمخکيني کوچني دشپدو دخراپدو او یا دمور درنځوری موضوع وي او ديو پوه مسلمان ډاکټريه مشوره وي دنسل تنظيم باک نه لري او جایز دي .
- ۲- والدينو ته روانه دي چې دمور په خپته کې جنین په قصدي ډول سقط کړي ، مګر په هغه صورت کې دمور او جنین خخه ديوه هلاکت حتمي وي په دي حالت کې دمور دنجات په خاطر جنین قرباني کېږي .
- ۳- بغېر له عذره په قصدي توګه دجنین سقط جواز نه لري له روح راتلو مخکې وي او که وروسته ، په هره وسیله چې وي ، که چا دا کار وکړ ګنهګار دی او ضمان به یې ورکوي .

ورانديزونه

- ١- والدين باید دیو مسلمان په توګه داولاد هغه تول حقوق چې له تولد خخه مخکې وي يا وروسته چې اسلامي شريعت پر دوي لازم کړي دي خپل اولاد ته ورکړي ، او یواخې دکورواله په کولو دمسئوليټ دتر سره کولو فکر ونه کړي.
- ٢- دولت باید دعام پوهاوی په خاطر داسې برنامې دمیدیا له لارې خپلو خلکو ته نشر- کړي چې پکې داولادونو دمامدې او معنوی حقوقو تبلیغ شوی وي.
- ٣- هر مسلمان په دي پوه شي چې د اولادنونو حقوقو تر سره کول ددوی دینې فريضه ده او دقيامت په ورځ به په دي برخه کې پوبنتل کېږي.
- ٤- په ټولو علمي مراکزواو تحصيلي موسسو کې باید داولادونو حقوقو په نوم یو مضمون ولوستل شي چې راتلونکی نسل مو په سمه توګه وروزل شي.

مصادر او مراجع

- 1 القران الكريم
- 2 ابن تيميه، تقى الدين أحمى بن عبد الحليم (1426 هـ / 2005 مـ) مجموع الفتاوى ، دار الوفاء .
- 3 الأفريقي، محمد بن مكرم بن منظور ، لسان العرب ، دار صادر - بيروت.
- 4 الامام أبي حامد محمد بن محمد الغزالى(-----)احياء علوم الدين ، دار المعرفة - بيروت .
- 5 ابن نجيم الحنفي ، زين الدين بن إبراهيم بن محمد (1422هـ-2002م) البحرالرائق شرح كنز الدقائق ، دار احياء التراث العربي
- 6 البخاري، ابو عبد الله محمد بن إسماعيل ، (1407هـ) صحيح البخاري ، تحقيق محب الدين الخطيب،القاهرة،دریم چاپ،المكتبة السلفية.
- 7 البهوتى ، منصور بن يونس بن ابريس ، الدرالمختارشرح تنويرالابصار (١٤٠٢هـ-١٩٨٢م) ، كشاف القناع ، دار الفكر.
- 8 البيهقي. أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي (1344 هـ) السنن الكبرى ، مجلس دائرة المعارف الناظامية الكائنة في الهند ببلدة حيدر آباد
- 9 الحميدي، محمد بن فتوح ، (1423هـ-2002م) الجمع بين الصحيحين البخاري ومسلم، دار ابن حزم - لبنان / بيروت
- 10 الحنفى ، محمد أمين بن عمر بن عبد العزىزابدين الدمشقى (1412 هـ- 1992م) حاشية رد المختار على الدر المختار شرح تنوير الأبصار ، دار الفكر للطباعة والنشر، بيروت.
- 11 الزحيلي ، محمد مصطفى (2012م) حقوق الاولاد على الولدين في الشريعة الإسلامية، مؤسسة الرسالة، بيروت- لبنان

- 12- الزيلعي فخر الدين عثمان بن علي الحنفي.(1313هـ). تبيان الحقائق شرح كنز الدقائق ، دار الكتب الإسلامية. القاهرة
- 13- العك ، خالد عبدالرحمن ،(1423هـ) تربية الأبناء والبنات في ضوء القرآن والسنة، مؤسسة الرسالة ، بيروت .
- 14- الغزالى، الإمام أبي حامد (1322هـ) المستصفى ، دار صادر بيروت.
- 15- الكاسانى ، علاء الدين، أبو بكر بن مسعود بن أحمد الحنفى(1406هـ-1986م) بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع ، دار الكتب العلمية
- 16- الكوفي، أبو بكر عبد الله بن محمد بن أبي شيبة (1409هـ) المصنف في الأحاديث والآثار، مكتبة الرشد - الرياض.
- 17- القرزيوني محمد بن يزيد أبو عبدالله (_____) سنن ابن ماجه، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار الفكر - بيروت.
- 18- المغربي ، شمس الدين أبو عبد الله محمد بن عبد الرحمن الطراولسي، (1423هـ - 2003) مواهب الجليل لشرح مختصر الخليل، دار عالم الكتب.
- 19- المقدسي ، عبد الله بن أحمد بن قدامة (1405هـ) المغني في فقه الإمام أحمد بن حنبل الشيباني ، دار الفكر - بيروت،
- 20- المودودي ، سيد أبوالأعلى (1399هـ - 1979م) حركة تحديد النسل ، مؤسسة الرسالة .
- 21- النووي ، أبي زكريا يحيى بن شرف (1407 هـ - 1987 م) صحيح مسلم بشرح النووي ، دار الكتاب العربي بيروت

خلاصة المقال

الأبناء والبنات نعمة من الله تعالى يستحق عليها الشكر الكثير الجزيل فيجب على الوالدين أن يراعي حقوقهم قبل الولادة، وبعد الولادة ظروف من حقوقهم قبل الولادة حسن اختيار الزوجين ، ورغب كل من الزوجين أن يرجح جانب الديانة في اختيار الزواج كما قال رسول الله صلي الله عليه وسلم ((تُنكحُ المرأةُ لِأَرْبَعَ لِمَالِهَا وَلِحَسِيبَهَا وَجَمَالَهَا وَلِدِينِهَا فَإِنْفَرَطَ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبَتْ يَدَاكَ)) (1) وقال : « إِذَا جَاءَكُمْ مَنْ تَرْضُونَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَنْكِحُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ عَرِيضٌ »² فكان حسن اختيار الزوجة والزوج من أجل الأولاد أكثر أهمية من بقية العوامل ، ومن حقوقهم أن يتبع السنة في حياتهم الزوجية ويدعو الله ليرزقهم الله ولدا صالحا ، ومن حقوقهم أن يجتنب عن تحديد النسل وقطعها منها سقط الجنين فلا خلاف بين الفقهاء في عدم جواز إسقاط الجنين بعد نفخ الروح إلا إذا كان في بقاء الحمل خطر علي الأم ، وثبت بطريق موضوع أنه يودي بحياتها فرضحي بالجنين في سبيل استبقاء الأم ، وأما قبل نفخ الروح فقال الحنفية والشافعية والمالكية في غير المشهور وبعض الحنابلة يجوز إسقاطه ، وقال بعض الحنفية يأثم فاعله ولكن ليس كإثم القتل . ويرى حرمة إسقاط الجنين ولو كان قبل نفخ الروح المالكية في المشهور وبعض الحنابلة . ومن حقوق الأولاد قبل الولادة حفظ نسبة حيث حرم الإسلام الرزنا وأحل الزواج ، وشرع العدد بأنواعها ، عدة الطلاق للحامل ولغير الحامل ، عدة الوفاة ، حدد أقل وأكثر مدة الحمل ليعرف الإنسان نسبة . ومن حقوق الأولاد قبل الولادة رعاية حقوق الأم من أجله ، منها جواز فطر الحامل في رمضان من أجل الحمل ، ومنها جوب النفقة الحامل المطلقة رجعية كانت أو بائنا حتى تضع حملها. ومنها تأجيل إقامة القصاص والحد على الحامل حتى تضع حملها. ومن حقوق الجنين قبل الولادة التوجه إلى صحة الجنين وحفظ نفسه حتى لا يجوز إقامة القصاص والحد على أمه من أجله . وكذا أوجب الإسلام الدية أو بدلها على من تسبب في إسقاطه ولو بالتخويف . ومن حقوق الأولاد قبل الولادة ثبوت حق الجنين في الميراث فلا يجوز تقسيم التركة بين الورثة قبل بعد ولادة الجنين . وكذا ثبت حقه بعد موته من تغسيل وتكفين والصلاة عليه والتدعين .

1- صحيح البخاري، ١٦، ج، ٣٣، ص، ٤٧٠٠، حديث.

2- أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي، (1344 هـ) السنن الكبرى وفي ذيله الجوهر النفي ، مجلس دائرة المعارف النظامية الكائنة في الهند ببلدة حيدر آباد لومري جاپ - ، 7 ج ، 82 ص.